

on se õnnistud leiva-form, mis ei sa ei ellades mitte tühjaks. — Kui Õnnisteggia olli omma pühha fanna läbbi Simona Peetrusse laeva pühbitsenud ja Simona õõlnud: „Soua senna suggawa kohata!” siis sai Simona meel Issanda fanna pärast kohhe rõõmsaks, ja kindlat lotust täis ta ütles: „Sinno fanna peale tahhan ma nota sisse lasta.” — Gesamma Peetrus, kes enne kaebas, et olli keige se õ tööd teinud, ja sedi ühtegi sanud, se rõttis nüüd armastussega Issanda fanna kuulda, ja sai sel viisil ni sure hulga fallo lätte, et laht laetva neist sai täidetud. — Nisuggune ehe selle sarnane õnnis lugu saab igga poolt ka teie oksaks, armsad marahwas, siis kui Jumala fanna on asset rõtnud teie mäidades, ja kui hoiate armastasse melega selle pole. Siis ollete ennestele ühhe hallika üllesleidnud, mis hing jahyutab ja mis ei kuiwa mitte õrra. Kui harrite armastusse waimoga omma hing

Jummala fanna läbbi, siis kannab helsde Issa ka hoost teie ihho eest. Eks se ei sunni selle pühha kirja maenitsussega ühte, mis hääb: „Moudke eesite Jumala riki ja temma digust, siis sedda leik peab teise pealegi antama.” — On vast, armastus, sedi Jummala fanna vasto, teie mõtted ja iggatsemised laeva pole põõrdud, siis taevane Issa aitab teid ka Ma peal.

2. Ilse, ehe se kindel lotus, misga inimenne keiges ommas vachvas. Jesus-sed abi otab, se on teine leiva-form, mis Jummalast saab õnnistatud, ja mis ei sa ei ellades mitte tühjaks. Nelli tuhhat inimest tötwad Jesusse jure liggidast ja kaugel. Et saaksio ühtepuhko temma lõbusaid jutlus'e sanno kuulda, seiswad nemad liggi kolm páwa sõmata temma ümbri. Pärast kui kaksis rahvast mahhais, tuda Ma peale, rõttis wissiste wiimne hing temma fanna mõda tehha, ja ois, täis lotust, temma juresid ka ihho teiduse